জয় গুৰু শঙ্কৰ

THE LITERARY WORKS OF ŚRĪMANTA ŚAṄKARADEVA AND MAHĀPURUṢA MĀDHAVADEVA

মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱ আৰু মহাপুৰুষ মাধৱদেৱৰ সাহিত্যৰাজি

Uploaded by
The Literature Branch
of

Śrīmanta Śaṅkaradeva Saṅgha

শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱ সঙ্ঘৰ সাহিত্য শাখা সমিতিৰ দ্বাৰা উপলব্ধ

[15th June/2012]

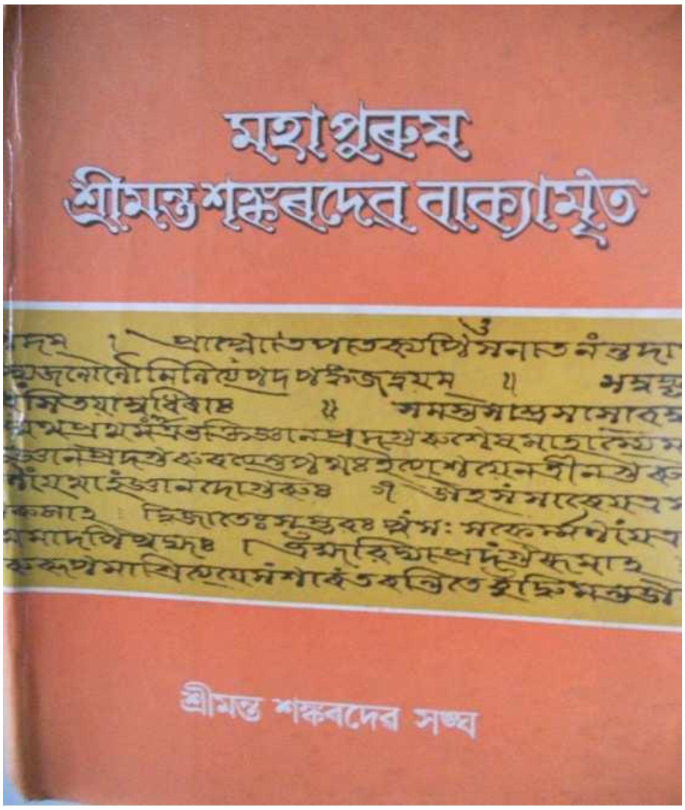
মহাপুৰুষ
শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱ বাক্যামৃত
শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱ সঙ্ঘ

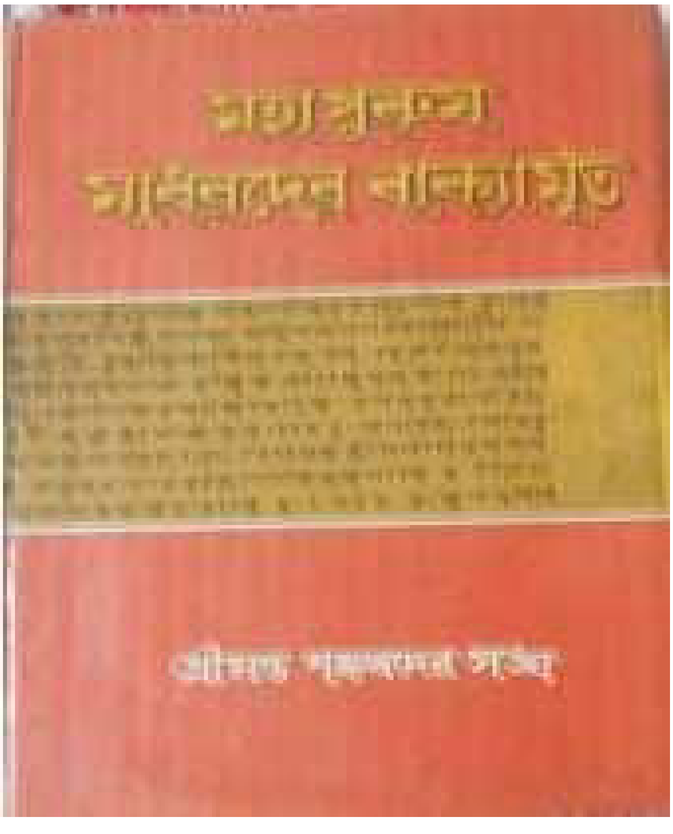

BARGĪT

The Śaṅkarī Classical (BHAKTI) songs

Composed by

Mahāpuruṣa Śrīmanta Śaṅkaradeva

বৰগীত

মহাপুৰুষ শ্ৰীমন্ত শঙ্কৰদেৱ বিৰচিত ভক্তিমূলক ধ্ৰুপদী গীত

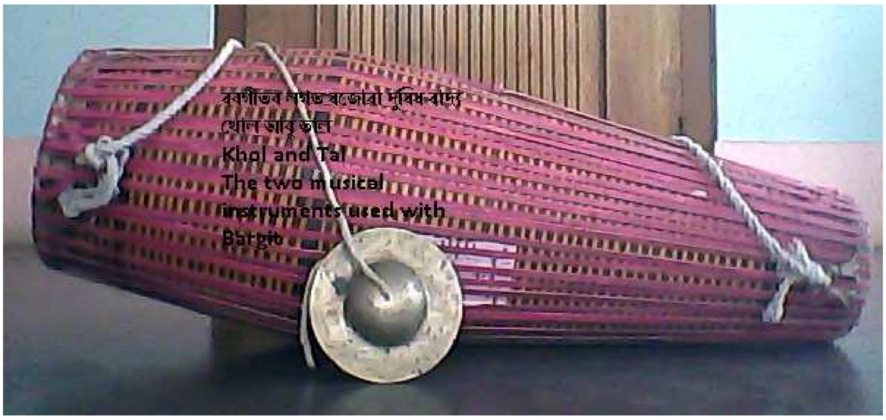

শ্ৰীকৃষ্ণায় নমঃ

১।। ৰাগঃ।। আশোৱাৰী

ধ্রুং।। জয় জয় যাদৱ জল নিধিজাধৱ ধাতা

শ্রুতমাত্রাখিলত্রাতা।

স্মৰণে কৰয় সিদ্ধি দীন দয়ানিধি

ভুকুতি মুকুতি পদ-দাতা।।

পদ।। জগজন জীৱন অজন জনাৰ্দ্দন

দনুজ-দমন দুঃখহাৰী।

মহদানন্দ কন্দ পৰমানন্দ

নন্দ-নন্দন বনচাৰী।।

বিবিধ বিহাৰ বিশাৰদ শাৰদ

ইন্দু নিন্দি পৰকাশী।

শেষ শয়ন শিৱ কেশী বিনাশন

পীত বসন অৱিনাশী।।

জগতবন্ধু বিধু মাধৱ মধুৰিপু

মধুৰ মূৰুতি মূৰনাশী।

কেশৱ চৰণ সৰোৰুহ কিঙ্কৰ

শঙ্কৰ এহু অভিলাষী।।❍

২।। ৰাগঃ।। মল্লাৰ

ধ্রুং।। মধুৰ[১] মূৰুতি মুৰাৰুঃ

মন দেখো হৃদয়ে হামাৰু।

ৰূপে অনঙ্গ সঙ্গ তুলনাঃ

তনু কোটি সূৰুজ উঝিয়াৰু।।

পদ।। মকৰ কুণ্ডল গণ্ড মণ্ডিত খণ্ডিত

চাৰু ৰুচি স্মিত হাসা।

কনক কিৰীট জড়িত ৰতনা নৱ

নীৰুজ নয়ন বিকাশা।।

চতুৰ উজ্জ্বল কৰ কঙ্কন কেয়ূৰ

ভুজ মহ মোতিম হাৰু।

লীলা বিনোদী কম্বু কৌমুদী

চক্ৰ কেৰি কঞ্জ ধাৰু।।

শ্যাম শৰীৰ ৰচিত পীত অম্বৰ

উৰে বনমালা লোলে।।

কৌস্তুভ শোভিত[2] কন্ঠ কটি কাঞ্চি

কিঙ্কিণী কনয়া দোলে।

অৰৱিন্দ নিন্দি পাৱ নৱ পল্লৱ

ৰতন নূপুৰ পৰকাশা।

ভকত পৰম ধন তাহে মজোক মন

শঙ্কৰ এহু[3] অভিলাষা।।❍

পা. ১। মধুৰি, ২। শোভি, ৩। কহ

৩।। ৰাগঃ।। আশোৱাৰী

ধ্রুং। শুন শুন ৰে সুৰ বৈৰী প্রমাণা

নিশাচৰ নাশ নিদানা।

ৰাম নাম যম সমৰক সাজি[1]

সমদলে কয়লি পয়ানা।।

পদ।। ঠাট প্রকট পটু কোটি কোটি কপি

গিৰি গড়গড় পদঘাৱে।

বাৰিধি তীৰ তৰি[২]　　কৰে গুৰুতৰ গিৰি
ধৰি ধৰি সমৰক ধাৱে।।
হাট ঘাট বহু　　বাট বিয়াপি
চৌগড়ে বেঢ়লি লঙ্কা।
গুৰু ঘন ঘন ঘোষ　　ঘৰিষণ গৰ্জ্জন
শ্ৰৱণে জনময় শঙ্কা।।
ধীৰ বীৰ শূৰ[৩]　　শেখৰ ৰাঘৱ
ৰাৱণ তুৰা পৰি ঝাম্পে।
সুৰ নৰ কিন্নৰ　　ফণধৰ[৪] থৰথৰ[৫]
মহীধৰ তৰসি প্ৰকম্পে।।
অন্ধ মুগুধ দশ-　　স্কন্ধ[৬] পাপ বুধ
জানকীক শিৰত চড়াই
ৰঘুপতি পদ বৰ　　ধৰ ৰজনীচৰ
শঙ্কৰ কহতু[৭] উপায়।।❍

পা. ১। সাজিয়ে, ২। তৰিতৰি ৩। সুৰ ৪। ফণিধৰ ৫। তৰতৰ ৬। দশ কন্ধ ৭। কহন্ত

৪।। ৰাগঃ।। ধনশ্ৰী

ধ্ৰুং- নাৰায়ণ কাহে ভকতি কৰোঁ তেৰা।
মেৰি পামৰু মন মাধৱ ঘনঘন[১]
ঘাতুক পাপ নছোড়া।।

পদ।। যত জীৱ জঙ্গম কীট পতঙ্গম
অগ নগ জগ তেৰি কায়া।
সৱকহু মাৰি পূৰত ওহি উদৰ
নাহি কৰতু[২] ভূত দায়া।।
ঈশ স্বৰূপে হৰি সৱ ঘটে বৈঠহ
যৈচন গগন বিয়াপি।
নিন্দাবাদ পৈশুন্য হিংসা হৰি
তেৰি কৰোহোঁ হামু পাপী।।
কাকু শঙ্কৰ কয় কৰহু[৩] কৰুণা নাথ
যো নো ছাড়োহুঁ[৪] ৰাম বাণী।
সৱ অপৰাধক বাধক তুৱা নাম
তাহে শৰণ লেহু জানি।।❍

পা. ১। ঘনেঘন ২। কৰত ৩। কৰু ৪। নছাৰোহোঁ, ছাৰোহোঁ, ছোঁৰহুঁ

৫।। ৰাগঃ।। আশোৱাৰী

ধ্ৰুং।। নাৰায়ণ চৰণে কৰোহোঁ গোহাৰি

বিষয় বিলাস পাশ ছান্দি ইন্দ্ৰিয় মোহি

ওহি লুটে বাটোৱাৰী।।

পদ।। নাসা গন্ধ মধুৰ ৰস ৰসনা

শ্ৰৱণে বিৱিধ ধ্বনি ধাই।

নয়না ৰূপ পৰশ ত্বচ্ছ চাহে

কাহে ভজোহোঁ পহু পাই।।

কাম ক্ৰোধ মদ মান মোহ মেৰি

ঐসৱ বৈৰী বিশাল।

শঙ্কৰ কহ পহু তুহু বিনে নাহি আৰ

সেৱক পাল গোপাল।।❍

৬।। ৰাগঃ।। ধনশ্ৰী

ধ্ৰুং।। শাৰঙ্গপাণি পাহে পামৰ মতি হামি।

নিৰয় নিৱাৰ আৱৰি নাহি হেৰহু

বিনে চৰণ তযু স্বামী।।

পদ।। জৰা মৰণ মেৰি নিকটহি আয়া

কায়া পৰত কতিবেৰি।[১]

কৰতহুঁ পাপ সমাপল আৰি

ভাৰি চৰণ না তেৰি।।

দেখহু ক্ষীণ দিনে দিনে দেহা

আধি ব্যাধি বিঘাত।[২]

অন্তকাল গতি মেৰি কমলাপতি[৩]

শঙ্কৰ কৰ প্ৰণিপাত।।❍

পা. ১।কায়া পৰ কেতিবেৰি, ২। বিঘাত ৩। মোৰ ৰময়াপতি

৭।। ৰাগঃ।। ধনশ্ৰী

ধ্ৰুং।। নাৰায়ণ লীলা জানব কোই।

সনক সনাতন চিন্তি চতুৰ মুহ

অধিকহি মোহিত হোই।।

পদ।। কোটি কোটি অণ্ড[১] আৱত যাৱত

ৰোম-ৰন্ধ্ৰ মহ যাৰা।

সোহি ভূমিভাৰ হৰসি শূৰ শূকৰ

নৰসিংহ[২] অৱতাৰা।।

যত দেখু কায়া সুত বিত্ত জায়া

মায়াকেসে সৱ ধন্ধ।

হামু যত জীৱ শিৱ তেৰি অংশা

কাহে ওহি মোহ বন্ধ।।

শঙ্কৰ কহ পহু পয়ৰহি লাগোঁ

মাগো নাহি আন কামা।

ওহি কৃপা কৰু ৰূপ হৃদয়ে ধৰু[৩]

ৰহুঁ মুহ ভৰি তেৰি নামা।।❍

পা. ১।কৌটি কৌটি অণ্ড ২। নৃসিংহ ৩। ৰহু

৮।। ৰাগঃ।। ধনশ্ৰী

ধ্ৰুং। বোলহু ৰাম নামেসে মুকুতি নিদানা।

ভৱ বৈতৰণী তৰণী সুখ সৰণী[১]

নাহি নাহি নাম সমানা।।

পদ।। নাম পঞ্চানন নাদে পলাৱত

পাপ দন্তী ভয়-ভীত।

বলিতে[২] এক শুনিতে শত নিতৰে

নাম ধৰম বিপৰীত।।

বচনে বুলিল ৰাম[৩] ধৰম অৰথ কাম

মুকুতি-সুখ সুখে পায়।

সব্ৰকহু পৰম সুহৃদ হৰি নাম

ছুটে অন্তকেৰি দায়।।

নাৰদ-শুকমুনি ৰাম নাম বিনি

নাহি কহল গতি আৰ।

কৃষ্ণ কিঙ্কৰ কয় ছোড় মায়াময়

ৰাম পৰম তত্ত্ব সাৰ।।❍

পা. ১।সুখ সৰণী তৰণী ২। বোলিতে ৩। বচনে বোল ৰাম

৯।। ৰাগঃ।। গৌৰী[১]

ধ্রুং- নাহি নাহি ৰময়া বিনে তাপ তাৰক কোই।।

পৰমানন্দঃ পদ মকৰন্দঃ সেব্ৰহু মন মোই।।

পদ তীৰিথ বৰতঃ তপ জপঃ যাগ যোগ যুগুতি।

মন্ত্ৰ পৰমঃ ধৰম কৰমঃ কৰতু নাহি মুকুতি।।

মাতু পিতুঃ[২৬] পতনী তনয়ঃ জনয় সৱ মৰণা।।

ছাড়হু ধান্ধাঃ মানস অন্ধাঃ ধৰতু হৰি চৰণা।।

কৃষ্ণ কিঙ্কৰঃ শঙ্কৰ কহঃ বিছুৰি বিষয় কামা।

ৰাম চৰণেঃ শৰণ লেহুঃ জপ গোৱিন্দৰ নামা।।❍

পা. ১। গেৰা ২। মাতাপিতা

১০।। ৰাগঃ।। গৌৰী

ধ্রুং- সোই সোইঃ ঠাকুৰ মোইঃ
যো হৰি পৰকাশা।
নাম স্মৰতঃ ৰূপ ধৰতঃ
তাকেৰি হামু দাসা।।

পদ- পণ্ডিতে পঢ়েঃ[২৭] শাস্ত্র মাত্রঃ
সাৰ ভকতে লিজে[২]।
অন্তৰ জলঃ ফুটয় কমলঃ[৩]
মধু মধুকৰ পিজে।।
যাহে ভকতিঃ তাহে মুকুতিঃ
ভকতে এ তত্ত্ব জানা।
যৈছে বণিকঃ চিন্তামণিকঃ
জানিয়া গুণ বখানা।।

কৃষ্ণ কিঙ্কৰঃ শঙ্কৰ কহঃ

ভজ গোৱিন্দক পায়।

সোহি পণ্ডিতঃ সোহি মণ্ডিতঃ

যো হৰি গুণ গায়।।❍

পা. ১।পঢ়য় ২। লিয়ে ৩। চুটয় কমল ৪।

১১।। ৰাগঃ।। গৌৰী

ধ্রুং- কমললোচন[১] চিন্ত চিত্ত চেতন লাই।
বিনে হৰি ভকতি মুকুতি কতি পায়।।

পদ- নৰ ভয়ো ভাই ভাৰতে কতিভাগা।

নকহসি ৰাম মৰসি কতিলাগা।।

ছোড়ি ৰাম নাম অমিয়া উপযোগা।

যৈচে পুৰীষ শূকৰ কয়ো ভোগা।।

অথিৰ[২] জীৱন ধন যৌৱন জায়া।

ভকতি বিৰোধী বিষয় সব্ব মায়া।।

কৃষ্ণ কিঙ্কৰ ওহি শঙ্কৰ ভাণা।

বিনে হৰি ভকতি তৰণী নাহি আনা।।❍

পা. ১। কমল নয়ন ২। অধীৰ

১২।। ৰাগঃ।। গৌৰী

ধ্রুং- কমনে ৰময়া মনঃ বিছুৰি[১] ৰহুঃ

বৃথা মোহে ভুলায়।

ৰাম চৰণঃ চিন্ত চিত্তঃ[২]

মৃত্যু তৰণ উপায়।।

পদ- সাফল জীৱনঃ যো জন্তুঃ

নিতু জল্পতু ৰামা।

কেশৱ না সেৱিঃ[৩] যো জীৱয়ঃ[৪]

বিট কীট উপামা।।

যাকেৰি চাকেৰিঃ কৰতহু গতিঃ

পাতকী পায়ী।

শঙ্কৰ কহঃ সোই হৰিকোঃ

ভকতি কতি নাকায়ী।।❍

পা. ১।বিছুৰহু ২। চিত্তকু, চিত্তক ৩। নাসেৱি ৪। জীৱই

১৩।। ৰাগঃ।। ধনশ্ৰী

ধ্ৰুং- ওঝা সোজা পন্থ নাহেৰি।

কোটি কৰম কয়[১] হৰিকো নাহি পায়

পৰল ভৱ বেৰি বেৰি।।

পদ- জপ-তপ-তীৰিথ কৰসি গয়া কাশী

বাসী বয়স গোৱাই।

জানি যোগ-যুগুতি মতি মোহিত

বিনে ভকতি গতি নাই।।

ৰাম নাম মহ নিখিল পুণ্য ৰহ

ওহি নিগম তত্ত্ববাণী।

কলিকো পৰম ধৰম হৰি নাম

পঢ়ি পুনু মৰম নাজানি।।

কৃষ্ণ কিঙ্কৰ কহ ক্ষণিক দেহ ৰহ

নৰতনু পুনুহু নাপাই।

কৰম গৰব্ব সৱ দূৰ কৰি হৰি

চৰণ চিন্ত চিত্ত লাই।।❍

পা. ১। কায়ী

১৪।। ৰাগঃ।। সুহাই

ধ্রুং- ছিৰিৰামঃ মঞি অতি পাপী পামৰুঃ

তেৰি ভাৱনা নাই।

জনম চিন্তামণিঃ কাহে গয়োঃ[১]

যৈচে[২] কাচক লাই।।

পদ- দিৱসে বিষয়ে বিয়াকুলঃ

নিশি শয়নে গোৱাই।

মনে ধন খোজি বিয়াকুলঃ[৩]

তেৰি আৰতি নপাই।।

হৃদয় কমলে হৰি বৈঠহঃ

চিন্তো চৰণ না তেৰি।

কৰল গৰল যচ[৪] ভোজনঃ

হামো অমিয়া হেৰি।।

পৰম মুৰুখ হামো মাধৱঃ

একু ভকতি নজানা।

দাস দাস বুলি তাৰহুঃ

এহু শঙ্কৰ ভাণা।।❍

পা. ১। গৈয়ো ২। যোচী, যৱ ৩। বিমোহিত ৪। যৈচি

১৫।। ৰাগঃ।। বসন্ত

ধ্রুং- কৈছে নৰহৰি তৰণ উপায়।
নাশ সকল কৈলো বিষয় লোভাই
পদ- অথিৰ জীৱন ধন যৌৱন দেহ।
সুহৃদ সোদৰ সুত কিছু নোহে কেহ।।
পেখিতে অমিয়া ৰস বিষ পৰিণাম।
তথিয়ে মজাইলো মন মেৰি ৰাম।।
নিৰমিল বিষবিম্ব কামিনী লোহ।
তাসু পৰল মেৰি এ মন মোহ।
তাকৰ ছোড়াইতে সখ নাহি থিক।
গৰুৱা মনোৰথ বাঢ়লি ধিক।।
জনমে জনমে হামো দাসকু দাসা।।
কেশৱ অৱহু ছোড়হুঁ মোহ পাশা।
শমনক লাই জীৱ বড় ডোৰ।
শঙ্কৰ কহ হৰি সেৱক তোৰ।।❍

১৬।। ৰাগঃ।। শ্ৰী

ধ্ৰুং- গোপালে কি গতি কৈলেঃ

গোৱিন্দে কি মতি দিলেঃ

নাথ! বিফলে জনম সৱ গেলৰে।।

পদ- এ ভৱ গহন বন আতি মোহ পাশে ছন্ন

তাহে হামো হৰিণা বেড়াই।

ফন্দিলো মায়াৰ পাশে কাল ব্যাধে ধায়া আসে

কাম ক্ৰোধ কুত্তা খেদি খাই।।

হৰাইল চেতন হৰি নজানোঁ কিমতে তৰি

গুণিতে দগধ ভেল জীৱ।।

লোভ-মোহ দুহো বাঘ সততে নছাৰে লাগ

ৰাখু ৰাখু এ সদাশিৱ।।

পলাইতে নেদেখোঁ সন্ধি দিনে দিনে দৃঢ় বন্দী

ভৈলো মন্দ মনৰ যুগুতি।

তুৱা হৰি লাগোঁ গোড় মোৰ মায়া পাস ছোড়

শঙ্কৰ কৰয় কাকূতি।।❍

১৭।। ৰাগঃ।। কেদাৰ

ধ্রুং- পাৰে পৰি হৰি   কৰোহোঁ কাতৰি

প্রাণ ৰাখবি মোৰ।

বিষয় বিষধৰ   বিষে জৰ জৰ

জীৱন নাৰহে থোৰ।।

পদ- অথিৰ ধন-জন   জীৱন যৌৱন

অথিৰ এহু সংসাৰ।

পুত্র পৰিবাৰ   সৱহি অসাৰ

কৰবোঁ কাহেৰি সাৰ।।

কমল দল জল   চিত্ত চঞ্চল

থিৰ নোহে তিল এক।

নাহি ভয়ো ভৱ   ভোগে হৰি হৰি

পৰমপদ পৰতেক।।

কহতু শঙ্কৰ   এ ভৱ সাগৰ

পাৰ কৰা হৃষীকেশ।

তুহুঁ গতিমতি   দেহু ছিৰিপতি

তত্ত্ব পন্থ উপদেশ।।❍

১৮।। ৰাগঃ।। ধনশ্ৰী

ধ্ৰুং- মন মেৰি ৰাম চৰণহি লাগু।

তক্রি দেখ না অন্তক আগু।।

পদ- মন আয়ু ক্ষেণে ক্ষেণে টুটে।

দেখো প্ৰাণ কোন দিনে ছুটে।।

মন কাল অজগৰে গিলে।

জান তিলেকে মৰণ মিলে।।

মন নিশ্চয় পতন কায়া।

তক্রি ৰাম ভজ তেজি মায়া।।

ৰে মন ইসব বিষয় ধান্ধা।

কেনে দেখি নাদেখয় আন্ধা।।

মন সুখে পায় কৈচে নিন্দ।

তক্রি চেতিয়া চিন্ত গোৱিন্দ।।

মন জানিয়া শঙ্কৰে কহে।

দেখ ৰাম বিনে গতি নহে।।❍

১৯।। ৰাগঃ।। ধনশ্ৰী

ধ্ৰুং- পামৰু মনঃ ৰাম চৰণে চিত্ত দেহু।

অথিৰ জীৱন ৰামঃ মাধৱকেৰি নামঃ

মৰণক সম্বল লেহু।।

পদ- ৰয়নী দিৱসে দূৰ আৱি যাৱত

আৱত অন্তক গৰজি।

কতি তনু-পাত মিলত মতি মানি

ৰাম ভজহু সৱ বৰজি।।

আশা পাশ পৰশি মানস পশু

পড়লি বন্দী বেৰি বেৰি।

ভৱ কাৰাগাৰ তাৰক নাহি আৰ

বিনে ভকতি ৰতি তেৰি।।

অৱনিশি সেৱহুঁ ৰাম পৰম পহু

ৰহু হৃদি-পঙ্কজ মোৰা।

কৃষ্ণ কিঙ্কৰ ভাণ ৰাম পৰম ধন

মৰণহি সঙ্গ নাছোৰা।।❍

২০।। ৰাগঃ।। গৌৰী

ধ্রুং- ওৰে সখি পেখোৰে কঞ্জলোচন

চললি নন্দ-কুমাৰা।

ইন্দু বদন কোটি মদন

ৰূপে তুল নাহি যাৰা।।

পদ- মকৰ কুণ্ডল মণ্ডিত গণ্ড

গলে গজমতি লুলে।

তড়িতাম্বৰ শ্যাম সুন্দৰ

শিৰে শিখণ্ডক ডুলে।।

কৰ কঙ্কণ কিঙ্কিণী কনক

ঝনকে চলে গোপালা।

পঞ্চম পূৰে লম্বিত উৰে

কেলি কদম্বক মালা।।

পদ পঙ্কজে মঞ্জীৰ ঝুৰে

হৰয় চিত্ত হামাৰু।

শঙ্কৰ কহ ছাড় বিৰহ

ওই জগ আধাৰু।।❍

২১।। ৰাগঃ।। মাউৰ ধনশ্ৰী

ধ্ৰুং- গোপিনী প্ৰাণঃ

কাহেনু গেয়োৰে গোৱিন্দ।

হামু পাপিনী পুনু পেখবোঁ নাহি আৰ

সোহি বদন অৰবিন্দ।।

পদ- কমন ভাগ্যৱতী ভয়োৰে সুপৰভাত

আজু ভেটব মুখ-চান্দা।

উগত সূৰ দূৰ গেয়োৰে গোৱিন্দ

ভয়ো গোপপুৰ আন্ধা।।

আজু মথুৰাপুৰে মিলিব মহোৎসৱ

মাধৱ সাধৱ মান।

গোকুলক মঙ্গল দূৰ গেয়ো নাহি

বাজত বেণু বিষাণ।।

আজু যত নাগেৰী কৰত নয়ন ভৰি

মুখ পঙ্কজ মধুপানা।

হামাৰি বঙ্ক-বিধি হাতে হৰল নিধি

কৃষ্ণ কিঙ্কৰে ৰস ভাণা।।❍

২২।। ৰাগঃ।। ধনশ্ৰী

ধ্ৰুং- হেৰহু মাইঃ

চললি বিপিনে মধাই।

বেণু বিষাণে নিশানে আৱত

হৰযে হৰযে ধেনু ধাই।।

পদ- ওহি জগ-মোদন কন্ধে দধি ওদন

গোধন আগু বুলাই।

সৰোৰুহ নয়ন বঙ্কিম হাসি

হেৰইতে ভুৱন ভুলাই।।

মদন দমন ৰূপ পেখি পুনু পুনু

মুৰুছি পৰয় সুৰ নাৰী।

সোহি জগ জীৱ বিয়োগ অৱ সহবি

কৈচন চিত্ত হামাৰি।।

হৰি বিৰহানল আকুলা গোপিনী

দৰশন দিৱসে নপায়।

হৰিগুণ কহি ৰহি প্ৰেমে ঝুৰয় নীৰ

শঙ্কৰ এহু ৰস গায়।।❍

২৩।। ৰাগঃ।। ধনশ্ৰী

ধ্ৰুং- দেখু সখিঃ মধুৰ মূৰুতি হৰি।

ধৰি অধৰেঃ পূৰে মুৰুৰী।।

পদ- তনু অভিনৱ ঘন কালা।

উৰে লুলে কদম্বক মালা।।

পীত অম্বৰ তড়িত জ্যোতি।

জ্বলে কম্বু-গলে গজমতি।।

মণি কৌস্তভ কণ্ঠত লুলে।

চাৰু শিৰে শিখণ্ডক ডোলে।।

নীল অলক লোলে কপোলে।

কৰ্ণত মকৰ কুণ্ডল ডোলে।।

ভূজ ৰঞ্জে কঙ্কণ কেয়ূৰে।

কটিত কনক কিঙ্কিণী ঝুৰে।

পদ পঙ্কজ মঞ্জীৰ ৰোলে।

কৃষ্ণ কিঙ্কৰ শঙ্কৰে বোলে।।❍

২৪।। ৰাগঃ।। আসোৱাৰী

ধ্ৰুং- আনন্দে গোৱিন্দেঃ বায় বৃন্দাবনে বেণু

ৰূপে ভুৱন ভুলেঃ ৰহিয়া কদম্ব তলেঃ

কালিন্দী তীৰে ৰাখে ধেনু।।

পদ- গোপ-শিশু সঙ্গে চলে শিৰে শিখণ্ডক ডোলে

কৰ্ণে কুণ্ডল গণ্ড লোলে।

কেয়ূৰ কঙ্কণ কৰে উৰে বনমালা লুলে

মুগুধ মধুপ মধু ভোলে।।

কটি কাঞ্চী কিঙ্কিণী বাজত ৰিণি ৰিণি

শ্যাম তনু শোহে পীতবাসে।

বাম কৰে শিঙ্গাবেত অৰুণ পঙ্কজ নেত্ৰ

কণ্ঠে কৌস্তভ পৰকাশে।।

ত্ৰিভঙ্গ ললিত হাস কৰু হৰি ভ্ৰূৱ ভাস

দৰশিয়া লীলা বিলাসে।

চৰণে মঞ্জীৰ ঝুৰে উচ্চায়া পঞ্চম পূৰে

শঙ্কৰ কহ অভিলাষে।।❍

২৫।। ৰাগঃ।। আশোৱাৰী

ধ্ৰং– বালেক গোপালে কৰতৰে কেলি।
উচ্চায়া পাঞ্চনি নাচে হাসে গোপ মেলি।।

পদ– নীল তনু পীত পট ধতি লটি লোৰ।
নৱ ঘন ঘন যৈচে বিজুলী উজৌৰ।।
শিৰে শিখণ্ডক ডোলে গলে গজমোতি।
কোটি মদন মন মোহন মুৰুতি।।
চৰণে মঞ্জীৰ ঝুৰে উৰে হেমহাৰু।
শঙ্কৰ কহ ওহি হৰিক বিহাৰু।।❍

২৬।। ৰাগঃ।। শ্ৰী

ধ্ৰুং– উদ্ধৱ চলহু গোকুল লাই।
হামু বিনে গোপীৰ তিলেকে যুগ যাই।

পদ– হামু চিত্ত বিত্ত নিত্য হামাকু ধিয়ানা.
ধৰল বিয়োগে গোপী কথমপি প্ৰাণা।।
হামাকেসে আশে গোপী জীয়ে সমুদাই।
বাহুড়ি আৱব কৃষ্ণ ভেটবো দুনাই।।

কহ কৃষ্ণ কিঙ্কৰ হৰিক ভজ লোই।

হৰি বিনে সুহৃদ বান্ধৱ নাহি কোই।।❍

২৭।। ৰাগঃ।। তুৰ বসন্ত

ধ্রুং- কহৰে উদ্ধৱ কহ প্ৰাণেৰ বান্ধৱ হে

প্ৰাণ কৃষ্ণ কবে আৱে।

পুছয় গোপী প্ৰেম আকুল ভাৱে

নাহি চেতন গাৱে।।

পদ- বাঁশৰী ধ্বনি শুনিঃ গো বৎস পেখি।

লাগে আগি গাৱে উদ্ধৱ সখি।।

কালিন্দী দেখি সখিঃ ফুটয় বুক।

এথাইয়ে খেলায়াছিলেঃ সে চান্দ মুখ।

হৰি নয়ন সুখ।।

বিৰিন্দাবন বৈৰীঃ হামাৰি ভেলি।

পেখিতে নাবিছুৰোঃ গোপাল কেলি।।

ধ্বজ বজ্ৰ যৱঃ পঙ্কজ চাই।

তথায়ে কান্দো হামোঃ লোটায়া কায়ি।

গুণ গোৱিন্দ গায়।

কৃষ্ণ সূৰ্য বিনেঃ ব্ৰজ আন্ধাৰ।

নেদেখো এ দুঃখ অৱধি পাৰ।।

আৰ কি পেখবোঃ গোপাল প্ৰাণ।

কৃষ্ণ কিঙ্কৰঃ শঙ্কৰ ভাণ।

হৰিক হৃদয়ে জান।।❍

২৮।। ৰাগঃ।। কল্যাণ

ধ্ৰুং- উদ্ধৱ বন্ধু মধুপুৰ ৰহল মুৰাৰু।

কাহে না হেৰি ৰহব অৱ জীৱন

বন ভয়ো ভৱন হামাৰু।।

পাদ- যাহে বিয়োগ আগি অঙ্গয় তাৱয়

তিল একু ৰহয়ে নপাৰি।

সোহি ব্ৰজ সূৰ দূৰ গয়ো গোৱিন্দ

দিশ দশ দিৱসে আন্ধাৰি।।

ভয়ো মৰণ ওহি সোহি হৰি চৰণকু

বিছুৰিয়া ৰহয়ে নপাই।

দেখত কালিন্দী গিৰি বিৰিন্দাবন

তনুমন দহৱে সদাই।।

ব্ৰজ জন জীৱন বাহুড়ি নাহি আৱত

হামাকু কৰত অনথা।

গোপিনী প্ৰেম পৰশি নীৰ ঝুৰয়

শঙ্কৰ কহ গুণ গাথা।।❍

২৯।। ৰাগঃ।। ধনশ্ৰী

ধ্ৰুং- ৰাম মেৰি হৃদয় পঙ্কজে ৰৈছে।

ভাই চিত্ত না চিন্তস কৈছে।।

পদ- জগ তাড়ক যাকেৰি নাম।

দেখো সো পুনু আপুন ঠাম।।

ৰাম সুহৃদ সোদৰ মাতা।

জান ৰামেসে অভয় দাতা।।

ৰাম ভকত পৰম নিধি।

ৰাম বিনে নাহি একো সিদ্ধি।।

ৰাম ইহ পৰলোক গতি।

তাহে দেখো নাহি মন্দমতি।।

কৃষ্ণ কিঙ্কৰ শঙ্কৰ ভাণ।

ৰাম বিনে নাহি গতি আন।।❍

৩০।। ৰাগঃ।। মাউৰ-ধনশ্ৰী (মতান্তৰে-ধনশ্ৰী)

ধ্ৰুং- হৰিক বয়ন হেৰি মাই।

ফোকাৰে নিশ্বাস নীৰ নয়ন ঝুৰাই।।

পদ- আজু জনমি সুত চল পৰদেশ।

কতনো লিহিল বিহি অভাগীক ক্লেশ।।

বিনে তুহো ৰহব জীৱন নাহি মোই।

কহ শঙ্কৰ কৃষ্ণ বোল সব্ৰ লোই।।❍

৩১।। ৰাগঃ।। গৌৰী

ধ্ৰুং- জীৱতু জয় যশোৱা নন্দন আনন্দ পদ পাই।

নাচতু ছানি গোপ-গোপিনী

হাতে তালি বজাই।।

পদ- যোহি জগত জীৱন জনক

যাহে নাহি সম কোই।

সোহি পৰম পুৰুষোত্তম

ৰাখতু তনু তোই।।

বামন পহু বাহিৰে ৰহু

কৰতু বিঘিনি নাশা।

অন্তৰে তেৰি ৰাখতু হৰি

কহতু কৃষ্ণকু দাসা।।❍

৩২।। ৰাগঃ।। ভূপালী

ধ্রুং- বিৰহে আকুল গোপী হামাকু নিমিত্ত।

ঝৰে নয়নক নীৰ থিৰ নোহে চিত্ত।।

পদ- মাধৱ কহয় উদ্ধৱক ধৰি হাত।

কহ মোহে গোপিনীক সন্দেশ বাত।।

জানয়ে নাহি গোপি মোহো বিনে আন।

দেহু বোধ উদ্ধৱ গোপীক ৰহু প্রাণ।।

ৰাগঃ।। ভূপালি।। তালঃ পৰিতাল

ধ্রুং- নাহি সুহৃদ মোহে গোপিনী সমান।

তাহেৰি দুখ শুনি ছুটে মেৰি প্রাণ।।

পদ- উদ্ধৱ এ চল গোকুলক লাই।

সুমৰিতে মোহে গোপিনীক জীৱ যাই।।

হামাকু শপত শান্ত কৰু ব্ৰজনাৰী।

বোলিতে কমল নয়নে ঝুৰে বাৰি।।

ৰাগঃ।। ভূপালি।। তালঃ খৰমান

ধ্ৰুং- নাৱে নয়নক নিন্দ নাহি অন্ন পান।

হৰি বুলিতে তেজয় যৈচে প্ৰাণ।।

পদ- মোহে চৰণ মনে ধৰি ঝুৰে নীৰ।

তাহেৰ দুখ শুনি চিত্ত নোহে থিৰ।।

এ উদ্ধৱ শুন গোপিনীক দুখ।

তনু মন ঝামৰ মলিন ভেলি মুখ।।

কহবি বিনয় বাণী গোপিনীক আগ।

কয়লহ বশ্য মোহে প্ৰেম অনুৰাগ।।

নাহি ছাৰহোঁ সখি তাহেক সন্নিত।

তাপ তেজহু অৱ থিৰ কৰা চিত্ত।।❍

৩৩।। ৰাগঃ।। ধনশ্ৰী।। তালঃ একতালি

ধ্ৰুং- কি কহবো উদ্ধৱ কি কহবো প্ৰাণ।

গোৱিন্দ বিনে ভয়ো গোকুল উচ্ছান।।

পদ- শূন্য ভেল অঙ্গিনা বিৰিন্দা বিপিন।

না শোহে ৰজনী যৈচে চান্দবিহীন।।

নাহি চাৰব ধেনু কালিন্দী কূল।

আৰ না শুনবোঁ বেণু কদম্বক মূল।।

মথুৰা ৰহল সৱ গোপিনীক পিউ।

কেশৱ বিনে কৈছে ধৰবহোঁ জীউ।।

ৰাগঃ।। ধনশ্ৰী।। তালঃ পৰিতাল

ধ্ৰুং- ৰে সোই গোপাল পিয়াৰুঃ
মেৰি প্ৰাণ আধাৰু।
মধুপুৰী ৰহে দহে জীউ হামাৰু।।

পদ- গোকুলক মাণিক কানু নৱ নিধি।

হাতে হৰল নিকৰুণ বঙ্ক বিধি।

চান্দ বিনে ৰয়নি শোহনি কিছো নোহে।

হৰি বিনে বিৰিন্দা বিপিন নাহি শোহে।।

ৰাগঃ।। ধনশ্ৰী।। তালঃ একতালি

ধ্রুং- মাই মাধৱ-বিৰহে হৰয় চেতন তনু
জীৱন না ৰহে।

পদ- চান্দ চন্দন মন্দ মলয় সমীৰে।
কেশৱ বিনে বিষ বৰিশে শৰীৰে।।
ঘন ঘন হানয় মদন পাঞ্চবাণ।
কোকিল কুঁহু কুঁহু লেহু মেৰি প্ৰাণ।
পঙ্কজ পাত অহিত হিম বাৰি।
মধুকৰ নিকৰ কৰয় মহামাৰী।।
ঐচন সময়ে মধুপুৰী পিউ প্ৰাণ।
কৃষ্ণ কিঙ্কৰ ৰস শঙ্কৰ ভাণ।।❍

৩৪।। ৰাগঃ।। অহিৰ।। তালঃ একতালি

ধ্রুং- গোৱিন্দ গুণ মন লাগি।
সুমৰিতে তনু দহে আগি।।

পদ- মধুপুৰী মাধৱ পিউ।
কৈছে ধৰবোঁ অৱ জীউ।।
নিশি সৱ বঞোহোঁ জাগি।
ভেলি মাধৱ বধভাগী।

ৰাগঃ।। অহিৰ।। তালঃ জতি

ধ্ৰুং- উদ্ধৱ বন্ধু মধুৰিপু প্ৰাণ হামাৰি

জীৱ হামাৰি

মধুপুৰী পাৱত পুনু নাৱতঃ

কত সহবি বিৰহ কুমাৰি।।

পদ- কৈছে কেশৱ পুনু পায়।

দুখ মেৰি মোচন ৰাজীৱ লোচন

চৰণ নাহেৰি জীৱ যায়।।

কহে মোহে কানুক বাতে।

নন্দ নন্দন পুনু পাৱব গোপপুৰী

পৰশি জীয়াৱব হাতে।।

ৰাগঃ।। অহিৰ।। মান- চোক

ধ্ৰুং- কহ উদ্ধৱ জীউ।

কৈচন ছাড়ল গোষ্ঠঃ কৃষ্ণ প্ৰাণ পিউ।

পদ- পতি সুত সুহৃদ সবহু অভিলাষা।

ছোড়ি কয়লোঁ কৃষ্ণ চৰণক আশা।।

তৱহু ৰহলি মেৰি বন্ধু মধুপুৰী।

নিকৰুণ কানু নাৱে অৱহু বহুৰি।।

ব্ৰজকু জীৱন ধন ৰে নন্দকু কুমাৰ।

বিছুড়ল পুৰুবক সুনেহা হামাৰ।।

কৈছে ধৰবো অৱ ব্ৰজ বধু প্ৰাণা।

কৃষ্ণ কিঙ্কৰ ৰস শঙ্কৰে ভাণা।।❍

৩৫।। ৰাগঃ।। আশোৱাৰী

ধ্রুং- বেসায়ো ভাৰস্ত হাটে আউৰ বেলি নাটে।

চলিতে নিকটে ভয়ো ভৰা দিয়া ঝাণ্টে।।

পদ- ভাৰত হাটত আছে অনেক দোকানী।

নিচিনি কিনিলে পুনু মিলিবে বিঘিনি।।

যাতে তাতে নথাকয় হৰিভক্তি ৰত্ন।

মহন্ত দোকানী ৰাখে কৰি মহাযত্ন।।

সাধু দোকানীৰ সঙ্গে কৰিয়া যতন.

যাৱে বেলি তাৱে লেহু ৰাম নাম ৰতন।।

ভাৰত হাটত নৰ নাৱ পচি যাই।

হুয়ো সাৱধান কৃষ্ণ কিঙ্কৰে গায়।।❍

সমাপ্ত

জয় গুৰু শঙ্কৰ